

måske brugbart, men som alle er bekendt med, arbejdes der for tiden i Undervisningsministeriet og på sundhedsuddannelsesområdet med en reform af sundhedsuddannelserne, i øvrigt en reform, som Dansk Folkeparti ser frem til, og som vi mener er nødvendig.

Men inden man tager skridt i retning af et sådant forslag, som vi behandler i dag, vil vi faktisk gerne først se, hvad undervisningsministeren kommer med.

Susanne Clemensen (CD):

CD støtter forslaget fra SF om at flytte sygeplejerske- og radiografuddannelsen fra amterne til staten. Det er især formålet, der er skitseret i pind 2 og 3, som vi kan tilslutte os: at gennemføre en bedre samordning af sygeplejerske- og radiografuddannelserne med de øvrige videregående sundhedsuddannelser.

Vi lagde nemlig også mærke til, som SF nævner i bemærkninger til beslutningsforslaget, hvordan regeringen i sin sidste institutionsregulering nedtonede sundhedsuddannelserne under henvisning til, at de lå i amterne. Det mener vi er problematisk, for naturligvis skal sundhedsuddannelserne med ind i de overvejelser, vi gør os i øjeblikket om etablering af centre for videregående uddannelser.

CD har endvidere konstateret, at i denne pjece fra 1997, som undervisningsminister Ole Vig Jensen udgav om reform af de mellemlange videregående sundhedsuddannelser, siger Sundhedsuddannelsesrådet, at de har analyseret sig frem til, at der blandt andet er behov for en – og jeg citerer: »afklaring af konsekvenser for amter af at have ansvar for mellemlange videregående sundhedsuddannelser«.

Det er da vist det tætteste, Sundhedsuddannelsesrådet kan komme på at udtale kritik af amterne uden at være politiske.

Når man ser på, hvor denne her reform, hvor dette her forslag kommer fra osv., så baserer det sig jo netop på Evalueringsinstituttets rapport, som det kom med i juni 1996. Og der hedder det jo helt klart, at man – ja, for det første påpeger man en række problemer, der kan henføres til amternes rolle, og man siger også ganske klart, at hvis de problemer ikke bliver afhjulpet, må det overvejes, at uddannelserne på sigt flyttes til statslig regi, det vil sige Undervisningsministeriet.

Man fremhæver netop det, at amterne er arbejdsgivere og økonomisk ansvarlige i forhold til hospitalerne og sygeplejerskeuddannelsen,

og det gør, at de studerende, på trods af at sygeplejerskeuddannelsen er gået fra en elevuddannelse til en videregående uddannelse med SU, altså stadig væk i amternes tankegang udgør en arbejdsværdi, og det er det, der er problematisk for kvaliteten af i hvert fald sygeplejerskeuddannelsen. Det er, at den praktiske del simpelt hen er for dårlig.

Derfor mener jeg ligesom SF i det her beslutningsforslag, man kan lige så godt tage tyren ved hornene og så sige: Jamen vi kan se problemerne, og så må vi overflytte det fra amterne til staten. Jeg kan i hvert fald ikke se noget argument for, at man ikke skulle kunne gøre det; jeg kan ikke se, hvad der i givet fald så vil være problematisk.

Ja, vi mener også, at bedre samordning, tværfagligt samarbejde, attraktive fælles studiemiljøer – hvis jeg skal nævne et af vores egne forslag, netop beslutningsforslaget om center for folkesundhedsvidenskab på Kommunehospitalet i København – er noget, der ligger i god tråd med det beslutningsforslag her.

Men vi er også meget positive over for at give sundhedsuddannelserne en bachelorgrad, og netop det, at man flytter sygeplejeuddannelserne, radiografuddannelserne i statslig regi, er jo med til at synliggøre et flow, hvis man også laver en bachelorgrad, det, at man kan se for sig, at det her behøver altså ikke nødvendigvis at stoppe, når man har taget en mellemlang videregående sundhedsuddannelse.

Og så er spørgsmålet om merit selvfølgelig også meget aktuelt og netop også et argument for at overflytte de her to uddannelser til statens regi.

Elisabeth Arnold (RV):

Ja, selv om det ofte trætter med historiske redegørelser, kan jeg ikke dy mig eller stå for fristelsen til lige at erindre om, at da jeg var ung og lige gået ud af skolen, var nogle af de mest populære ungpigebøger »Piger i hvidt«, »Piger i blåt« og »Gift med lægen«. Det var fantastisk populært at være sygeplejerske for 30 år siden.

Sygeplejeuddannelserne var meget eftertragtede, og unge piger, som var gået ud af skolen enten fra realen eller fra gymnasiet, søgte og søgte og søgte 2, 3, 4, 5 år i træk for at komme ind på sygeplejerskeuddannelsen; det var meget attraktivt, og det burde det i virkeligheden også være stadig væk i dag.

Jeg forstår ikke, når jeg taler med unge mennesker, hvorfor de ikke føler sig tiltrukket af et